

244

VII.25. 20 h

SAJTÓFIGYELŐ

RÁDIÓ

„KOSSUTH“-ADÓ

Végül hallgassák meg Molnár Tibor jegyzetét. Előljáróban hadd szögezzem le, szeretem a virágzó kerteket, mégis most azt kell hogy mondjam, örömmel üdvözlöm a köruti kiskert-mozalom felszámolását. Ugyanis kezdetben volt a Kis körut, aztán a Nagy-körut. Hogy a szemnek is szép legyen és a levegőt is tisztítsa, fásították az utvonalakat. Az aszfalt elborította a járdákat, de nem fojthatta meg a fákat. Vaspánttal, félkörben körülhatárolták hát tövéket, megtakták jó fekete földdel és díszes öntöttvas ráccsal borították. Az eső nedve hadd találjon utat a fa gyökereihez, a járókelőnek szélesebb járat, hiaz időközben annyira megszaporodtunk. A második világháború feltépte az aszfaltot, megcsenkitotta fáinkat és a védőrácsokat is. Lassan aztán rendbeszedtünk mindent, kivéve a rácsokat a fák tövében. Ami megmaradt, azt is összeszedték és valaki kitalálta, a lakók építsenek ~~kiskerteket~~ kiskerteket a házak előtt zöldelő fák körül. Vásári kép alakult ki, itt izléssel, anott izléstelenül csináltak valamit. S aztán jöttek a kutyások és az éjszaka dülöngő figurák és másnapra feldúlták, amit szorgos kezekkel elővárszoltak. Elment a kedve minden érdekeltnek ettől a mozgalomtól. Maradtak a gödrök, amikben alkalomadtán ki lehetett a bokát fivamítani, maradtak az eső utáni pocsolyák, vagy a nap hevétől tikkadt porfészekek. Mindez Budapest tisztaságának előmozdítására. Végre került vas erre a célra is. Reméljük, hogy elkészül valamennyi hiányzó védőrács. Szisztematikusan meg kell szüntetnünk a fővárosban mindent, ami a por, piszok forrása lehet. Mi pestiek drukkolunk, hogy a megkezdett munka meg ne torpanjon.